

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0344 van 4 september 2012
in de zaak 2010/0512/A/2/0483

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ilse KEMPENEERS
kantoor houdende te 3300 Tienen, Kabbeekvest 24
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Danny SOCQUET
kantoor houdende te 3080 TERVUREN, Merenstraat 28
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 8 juni 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 20 mei 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM van 23 februari 2010 onontvankelijk verklaard.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 10 mei 2011 waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hans-Kristof CAREME, die loco advocaat Ilse KEMPENEERS, verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Danny SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 12 mei 2005 (datum van het ontvangstbewijs) dient mevrouw ■■■■ (hierna de aanvrager genoemd) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boutersem een regularisatieaanvraag in voor *“verbouwingen aan een schuur-werkplaats, hangaar en vrijstaande garage”*.

De aanvrager en haar echtgenoot hadden reeds op 24 oktober 2000 een stedenbouwkundige vergunning bekomen voor de verbouwing van hun woning. Niettegenstaande deze stedenbouwkundige vergunning reeds zou vervallen zijn, werden de werken nog aangevat in 2004. In diezelfde periode zijn zij gestart met de verbouwing van de schuur. In 2005 werden er ook graaf- en funderingswerken uitgevoerd ter voorbereiding van nog een aanbouw.

Verzoekende partijen hebben in juli 2005 volgens eigen zeggen proces-verbaal laten opstellen van het voortzetten van de bouwwerken. Ook in 2010 zouden zij de stillegging van nieuwbouwwerken hebben verkregen, maar de aanvrager zou de bouwwerken toch hebben voortgezet.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Tienen-Landen’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 december 2005 tot en met 12 januari 2006, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

De afdeling Land – Vlaams-Brabant brengt op 10 januari 2006 en 7 maart 2006 telkens een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen Vlaams-Brabant brengt op 29 juni 2006 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 29 juni 2006 een voorwaardelijk gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen.

Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Bijgevolg wordt deze aanvraag GEDEELTELIJK GUNSTIG geadviseerd voor:

- *Het verbouwen van de schuur die dienst doet als werkplaats,*
- *De regularisatie van hangaar voor paardenboxen en berging, op voorwaarde dat de constructie enkel als bestemming het stallen van paarden heeft en de berging stro en materiaal voor de paarden*
- *Het deels afbreken van het voorste gedeelte van de schuur ter realisatie van een fietsenberging.*

Deze aanvraag wordt ONGUNSTIG geadviseerd voor:

- *De bestaande alleenstaande garage.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 25 juli 2006 een stedenbouwkundige vergunning voor de verbouwing van de schuur en de oprichting van de stal, maar niet voor de verbouwing van de bestaande losstaande garage.

Nadat de verzoekende partijen tegen deze stedenbouwkundige vergunning een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State hadden ingesteld, trekt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boutersem bij besluit van 23 februari 2010 voormelde vergunning van 25 juli 2006 in.

De Raad van State heeft, gelet op het nog hangende geding bij de Raad, ten gronde geoordeeld over het beroep gericht tegen het college besluit van 25 juli 2006 en dit besluit vernietigd wegens schending van artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boutersem verleent bij hetzelfde besluit van 23 februari 2010 aan de aanvrager een regularisatievergunning voor de verbouwing van de schuur en de oprichting van de stal, met uitsluiting van de verbouwing van de losstaande garage. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De bestemming van de schuur (werkplaats) en het realiseren van een fietsenberging in het bestaand volume, is ruimtelijk en stedenbouwkundig verantwoord.

De uitbouw van de stal is gebeurd conform de richtlijnen van omzendbrief RO/2002/01.

Gelet op het feit dat de beschrijving van de bestaande toestand van de garage niet overeenstemt met de beschrijving van de oorspronkelijke toestand, kan de aanpassing van de losstaande garage niet worden gunstig geadviseerd.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 16-02-2010 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen trekt de stedenbouwkundige vergunning dd. 25/07/2006 in.

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager voor de verbouwing van de schuur, de bouw van de stal maar niet voor de verbouwing van de losstaande garage, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het beging van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

...

De verzoekende partijen tekenen op 16 maart 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 mei 2010 om het beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij beslist op 20 mei 2010 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

I. Vormvereisten

Het beroepschrift werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

In toepassing van art. 4.7.21. §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze van de aanplakking vermeld in art. 4.7.19. §2, om beroep in te dienen. Tot de aanplakking werd overgegaan op 1 maart 2010, conform het attest, afgeleverd door de burgemeester of zijn gemachtigde.

Het beroep is gedateerd 16 maart 2010 en werd dezelfde dag op de post afgegeven. Het beroep werd op 17 maart 2010 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd gerespecteerd.

Het bewijs van betaling van de dossiervergoeding is bijgevoegd.

De bewijzen van gelijktijdige verzending van een kopie van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen evenals aan de aanvrager zijn bijgevoegd.

Bij brief van 14 april 2010 betwist mevrouw ■■■■■, (aanvrager) de ontvangst van een volledig kopie van het beroepschrift te hebben ontvangen, alle bijlagen ontbraken.

Teneinde dit na te gaan werd de gemeente verzocht mee te delen welke documenten zij ontvangen hadden. Bij brief van 20 april werd een kopie bezorgd van de ontvangen documenten, inclusief de omslag, omvattende:

<i>- begeleidend schrijven aan het college</i>	<i>1 bladzijde</i>
<i>- kopie mevrouw ■■■■■</i>	<i>1 bladzijde</i>
<i>- verzoekschrift</i>	<i>22 bladzijden</i>
<i>- kopie beslissing college 23/2/2010</i>	<i>13 bladzijden</i>
<i>- kopie bewijs van betaling</i>	<i>1 bladzijde</i>
<i>- kopie bewijs aangetekende zending</i>	<i>1 bladzijde</i>

- kopie enveloppe

1 bladzijde

In het beroepschrift gericht aan de deputatie zijn er echter nog meer documenten gevoegd als bijlage, omvattende:

- een lijst van bijlagen en bijlage 1 tot en met 14 23 bladzijden
- een lijst van foto's 5 bladzijden

Art. 4.7.21 §4 bepaalt dat de indiener van het beroep gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager een aan het college van burgemeester en schepenen bezorgt. In het besluit van 24 juli 2009 van de Vlaamse Regering tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen wordt in art. 2 nog aan toegevoegd:

"De indiener van het beroep kan aan het beroepschrift de overtuigingsstukken toevoegen die hij nodig acht. De overtuigingsstukken worden door de indiener van het beroep gebundeld en op een inventaris ingeschreven.

De indiener van het beroep en de aangewezen provinciale ambtenaar mogen zich bij het overmaken van de afschriften van het beroepschrift op grond van artikel 4.7.21, §4, tweede lid, en §6, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beperken tot het eigenlijke beroepschrift en de inventaris, zonder de overtuigingsstukken, indien het kopiëren van de overtuigingsstukken niet toegelaten is op grond van de regelgeving inzake auteursrechten of indien het formaat of de aard praktische problemen stelt."

De bijlagen omvatten teksten op A4 formaat die niet onderworpen zijn aan de regelgeving inzake auteursrechten. Het fotomateriaal bestaat uit een fotoreportage van het huis met omgeving van mevrouw █████ zodat het inroepen van auteursrechten door de beroepsindiener evenmin kan. Ook het formaat kan bezwaarlijk ingeroepen worden als middel.

Omdat het beroep de vergunning schorst, is het van wezenlijk belang dat de indiener van het beroep gelijktijdig met het overmaken van het beroepschrift aan de deputatie, een afschrift bezorgt aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen. Ook indien bvb. de aanvrager zelf een beroep instelt, is het vereist dat het college onmiddellijk een afschrift krijgt ; het college moet immers om redenen van proceseconomie onmiddellijk het administratief dossier kunnen overmaken aan de deputatie.

Om die redenen werd de eis dat gelijktijdig met het indienen van een beroepschrift een afschrift bezorgd wordt aan de aanvrager en het college, voorgeschreven als een ontvankelijkheidsvoorwaarde in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. (cf memorie van toelichting bij het decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunnings- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009)

Aan deze substantiële vormvereiste is niet voldaan. Een objectieve rechtsbedeling van de partijen kan pas bereikt worden indien alle partijen op eenzelfde voet van gelijkheid kunnen behandeld worden. Dit betekent dat zowel de aanvrager als het college van burgemeester en schepenen moeten kunnen beschikken over het volledige beroepschrift waarover de deputatie beschikt. Derhalve wordt aan de deputatie voorgesteld om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens het niet voldoen aan de vormvereisten.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 28 mei 2010.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 8 juni 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen stellen dat zij recht hebben op een uitspraak 'ten gronde' over hun georganiseerd administratief beroep.

De verwerende partij lijkt dit belang niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partijen hebben op 16 maart 2010 administratief beroep aangetekend tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van 23 februari 2010. De verwerende partij heeft dit beroep onontvankelijk verklaard. Deze onontvankelijkheidsbeslissing is een voor de Raad aanvechtbare vergunningsbeslissing (zie memorie van toelichting, Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De omstandigheid dat het administratief beroep door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard omdat niet alle bijlagen horende bij het beroepschrift werden overgemaakt aan het college en de aanvrager, doet geen afbreuk aan het recht van de verzoekende partijen om een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de Raad.

De verzoekende partijen hebben minstens een louter procedureel belang bij de onderhavige procedure, waarvan het voorwerp noodzakelijk beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen al dan niet terecht als onontvankelijk heeft afgewezen.

Indien de Raad tot de vaststelling zou komen dat de verwerende partij ten onrechte tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partijen heeft beslist, zal dit leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing en tot het bevel aan de verwerende partij om opnieuw uitspraak te doen over het administratief beroep van de verzoekende partijen.

Het antwoord op deze vraag is echter irrelevant in het kader van de beoordeling van het rechtens vereiste belang voor het instellen van een beroep bij de Raad. Iedere verzoekende partij wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard, heeft een potentieel belang bij het door haar ingestelde beroep bij de Raad. Een procedure bij de Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

De verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.7.21, §4 VCRO en van artikel 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen (Beroepenbesluit). Zij voeren tevens machtsoverschrijding aan in hoofde van de verwerende partij.

De verzoekende partijen stellen dat artikel 4.7.21, §4 VCRO niet bepaalt dat de indiener van het beroep de geïnventariseerde overtuigingsstukken moet voegen bij de gelijktijdige beveiligde zending aan het college van burgemeester en schepenen en de aanvrager, minstens dat dit niet op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven.

Zij stellen dat zij voldaan hebben aan voornoemd artikel door een afschrift van het beroepschrift gelijktijdig en per beveiligde zending aan de aanvrager en het college van burgemeester en schepenen te bezorgen en hiervan op dezelfde dag als de verzending van hun beroepschrift, met name 16 maart 2010, een bewijs aan de verwerende partij te sturen.

Daarnaast voeren zij aan dat artikel 2 van het Beroepenbesluit geen sanctie voorschrijft in het geval de indiener van het beroep zich met betrekking tot het overmaken van een afschrift van het beroepschrift zou beperken tot het eigenlijke beroepschrift en de inventaris, zonder dat dit overmaken van de overtuigingsstukken auteursrechtelijk niet toegelaten of praktisch niet evident is wegens het formaat of de aard.

De verwerende partij herneemt voornamelijk haar argumenten uit de bestreden beslissing en vermeldt tevens dat de bijlagen die niet naar het college van burgemeester en schepenen noch naar de aanvrager werden verstuurd, teksten op A4 formaat omvatten die niet onderworpen zijn aan de regelgeving inzake auteursrechten, en dat het fotomateriaal bestaat uit een fotoreportage van het huis met omgeving van de aanvrager, zodat niet gesteund kan worden op artikel 2 van het vermeld besluit om deze overtuigingsstukken niet samen met het afschrift van het beroepschrift over te maken.

De verzoekende partijen herhalen in hun wederantwoordnota dat gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift gaan de aanvrager en het college van burgemeester en schepenen werd bezorgd.

Zij stellen eveneens dat niet blijkt dat het normdoel van artikel 4.7.21, §4 VCRO niet zou zijn bereikt doordat sommige overtuigingsstukken niet gelijktijdig overgemaakt werden, gezien uit niets blijkt dat het college van burgemeester en schepenen het administratief dossier niet zou kunnen hebben overmaken aan de deputatie. Het college van burgemeester en schepenen zou bijgevolg geen belangenschade geleden hebben.

Tot slot verwijzen de verzoekende partijen naar een andere zaak die bij de Raad aanhangig is en waarbij de verwerende partij oordeelt dat het administratief beroep wel degelijk ontvankelijk is, ook al werd geen inventaris bij de overtuigingsstukken gevoegd, en dit om reden dat het artikel 2 van hetzelfde besluit geen straf voorziet, laat staan de onontvankelijkheid van het beroep. De verwerende partij zou in deze zaak gesteld hebben:

“ ...

Op het niet voorzien van een inventaris bij het indienen van bijkomende overtuigingsstukken wordt echter geenszins een straf voorzien, laat staan de onontvankelijkheid van het beroep. Wat dit betreft kan enkel worden vastgesteld dat de deputatie als orgaan van actief bestuur er immers toe gehouden is de wetgeving toe te passen die geldt op het ogenblik waarop zij over de aanvraag uitspraak doet, zo niet zou zijn contra legem handelen, hetgeen indruist tegen het beginsel van de rechtstaat.

Dientengevolge kan zij ook geen rechtsgevolgen gaan verbinden aan het niet inventariseren van een bundel met overtuigingsstukken dat al door de aanvrager niet verplicht doch aanvullend kan worden ingediend, waar de wetgever hierop geen enkele sanctie heeft voorzien.

Geen van de betrokken partijen kan ten andere enige belangenschade aantonen ingevolge het feit dat de beroepsindiener de bijgevoegde stukken al dan niet zou hebben genummerd. Het zou een ander verhaal zijn zo inderdaad de regelgeving zou voorschrijven dat bijvoorbeeld bij het aanhangig maken van het beroep er verplicht een afschrift dient gevoegd van bijvoorbeeld de bestreden beslissing en dit op straffe van onontvankelijkheid van het beroep. Dit is in deze echter niet het geval.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.21, §4 VCRO stelt, wat betreft het indienen van het administratief beroep, substantiële vormvereisten voorop, die gesanctioneerd worden door de onontvankelijkheid van het beroep wanneer aan deze vormvereisten niet wordt voldaan.

De vereiste om gelijktijdig met het indienen van het beroepschrift een afschrift aan de aanvrager en aan het college te bezorgen, wordt – volgens de parlementaire voorbereiding – gesanctioneerd met een ontvankelijkheidsvoorwaarde omdat het administratief beroep de vergunning schorst (Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 188, nr. 558).

De verwerende partij betwist niet dat aan deze voorwaarde werd voldaan. Zowel het college als de aanvrager heeft gelijktijdig met het indienen van het beroep, een kopie ontvangen van het beroepschrift.

2.

Onder verwijzing naar artikel 2 van het Beroepenbesluit vereist de verwerende partij evenwel dat alle bijlagen aan het beroepschrift eveneens aan het college en aan de aanvrager moeten worden meegedeeld. Ter verantwoording verwijst de verwerende partij eveneens naar de memorie van toelichting.

Artikel 2 van het Beroepenbesluit bepaalt dat de indiener van het beroep bij zijn beroepschrift alle overtuigingsstukken kan toevoegen die hij nodig acht en dat deze overtuigingsstukken gebundeld worden en op een inventaris worden ingeschreven.

Verder bepaalt artikel 2 dat de indiener van het beroep zich bij het overmaken van de afschriften op grond van onder meer artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO mag beperken tot het eigenlijke beroepschrift en de inventaris, zonder de overtuigingsstukken, indien het kopiëren van de overtuigingsstukken niet toegelaten is op grond van de regelgeving inzake auteursrechten of indien het formaat of de aard praktische problemen stelt.

3.

De gelijktijdige mededeling van het beroepschrift zelf aan het college en aan de aanvrager is, zoals blijkt uit de parlementaire voorbereiding, voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid en wordt verantwoord om zowel het college en de aanvrager zo snel mogelijk op de hoogte te brengen van het feit dat er een administratief beroep werd ingesteld en dat de stedenbouwkundige vergunning hierdoor wordt geschorst.

Anders is het gesteld met de bijlagen horende bij het beroepschrift.

Artikel 2 van het Beroepenbesluit voorziet vooreerst niet in een verplichting tot het overmaken van overtuigingsstukken en anderzijds wordt, voor zover er wel overtuigingsstukken worden meegedeeld, niet voorzien in een sanctie in zoverre deze stukken niet bij de afschriften aan het college en aan de aanvrager worden gevoegd.

4.

Artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO verwijst trouwens enkel naar het beroepschrift en niet naar de bijlagen. De in artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO voorziene sanctie van onontvankelijkheid kan niet zonder enige rechtsgrond getransponeerd worden naar artikel 2 van het Beroepenbesluit waar geen sanctie is voorzien. Het legaliteitsbeginsel laat dit niet toe.

5.

Door inhoudelijk kennis te nemen van het beroepschrift kon zowel het college en de aanvrager weten dat er diverse overtuigingsstukken gevoegd waren bij het beroepsschrift. Zij konden te allen tijde inzage nemen van het dossier op de griffie van de verwerende partij.

Het middel is gegrond.

B. Overige middelen

Het tweede middel wordt niet onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 20 mei 2010, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk wordt verklaard.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het huidig arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 september 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS